

K O B R A

KULTURNÍ OBČASNÍK REGIONÁLNÍCH
AUTORŮ

DUBEN 2006 *** ROČNÍK VII.*** ČÍSLO 4

Citát inspirující:

Nevím, jestli poezie musí být rvačkou hemžící se sprostými výrazy, které rozumí mnohdy jen sám autor (a někdy i o tom pochybuji)?

Václav Franc

Z VÍDNĚ AŽ K NÁM

aneb

Velkopotravinářské řetězce v Čechách

(úryvek)

**Když jsem šel od Vídně
přes ty hranice,
jako plži se tu množí
tyhle řetězce.**

**Ve Vídni Meinl je,
Ahold a Kaufland,
všechno tady je za euro,
ó, mein Vaterland!**

Josef JINDRA

LiS a ŠTEFAN

Dovoďte ještě jedno malé ohlédnutí za udílením kulturních cen na Jičínsku koncem února v K-klubu. Listoval jsem Prochorovinami s medailonky navržených jednotlivců, spolků a sdružení a byl jsem pochopitelně rád, že mezi tím množstvím nezapadl ani Literární spolek LiS při Městské knihovně v Jičíně, resp. jednotliví členové spolku. A v tom je právě ta potíž. Byla nominována řada z nás, ale ... spolek jako celek nikoliv. Možná že se vám zdá moje připomínka malicherná, vždyť je to vlastně jedno, ale mně to tak docela jedno není. Vychází to totiž z jakési mé (možná nepřesné) definice či představy o slově spolek = sdružení lidí, kteří mají nějaký společný zájem a jsou ochotni pro spolek něco udělat, společně prožívat radosti a starosti.

Byl jsem mnohokrát ujišťován, že to tak ve většině spolků chodí, že jej táhne pár lidí, ostatní se vezou, občas se přijdou podívat, kritizují a sami ruku k dílu přiloží spíš výjimečně. Jedna členka LiSu nakonec napsala na mé stesky odpověď, že ti, kterých se to netýká, to vědí, a ti kterých se to týká, stejně žádné moje "výplody" číst nebudou. Měla bohužel pravdu. Takže škoda zbytečně popsaného papíru.

Nevím, jak je LiS vnímán v Jičíně, ale myslím si, že hlavně v posledních letech přece jenom vstoupil do povědomí města, i když si nedělám přehnané iluze. Bylo by možné zajímavé oslovit v anketě Jičíňáky (a nejen je), co si pod pojmem LiS představují.

Je sice hezké, že spolek dal prostor pro růst jednotlivých členů, ale k tomu ještě není spolek potřeba. K tomu by stačilo nějaké informační centrum, které by usnadnilo autorům získávání kontaktů, třeba prostřednictvím knihovny (nakonec na to máme dneska internet). Je sice hezké sejít se jednou za měsíc a „poplkat“ o tom, co se komu podařilo či nepodařilo, ale pro mne je to dost málo při představě nějakého spolkového života.

A snad i proto mě trochu mrzí, že nebyl nominován LiS jako celek, že nikdo nemá zájem o kontakty s našimi přáteli na pravidelných setkáních (viz CHOPOJ 2006). Opět se budu opakovat, ale mně to připadá, jako kdyby naši hráči byli na žebříčku na prvních místech třeba v kanadském bodování (jako v

hokeji), ale v mužstvu to neklapalo a potácelo se na dne ligové tabulky, protože by hvězdy nebyly ochotné hrát pro kolektiv. A přitom nejdennkrát jsem se přesvědčil, že úspěch jednoho, může pomoci druhému.

Závěrem mého neplodného uvažování, dovozte otázku: Chcete spolek s velkým S (tj. s jeho spolkovým životem) nebo jen spolek k občasným schůzkám a „pokecu“?

„Odpovědi, tý se nedočkám,“ zpívá se v jedné písničce ... ale nakonec - žádná písnička není tak dlouhá, aby jí nebylo konce.

Václav

VÍTE, ŽE ...

- v 5. ročníku literární soutěže Řehečská slepice získal Josef Jindra 3.cenu v kategorii próza za povídku Reklama a čestné uznání v kategorii poezie za báseň Z Vídně až k nám aneb Velkopotravinářské řetězce v Čechách a Bohumír Procházka čestné uznání v kategorii próza za soubor kratších povídek Podzimní rozjímání. Blahopřejeme! Oceněné práce byly uveřejněny ve sborníku Trápím se, trápím, kde bych tě nejráději potkal ... V Řehči!

- v libereckém Světlíku (březen-duben 2006) vyšla informace o sbírce poezie Václava France Děťství za námi, do důchodu ... , kterou napsal PhDr.Vladimír Píša.

- křest sbírky Dragy Zlatníkové Náповědy proběhl v Městské knihovně v Jičíně za hojně divácké účasti ve středu 5.dubna 2006 (místo původně plánovaného 22.března).

- v dubnových Prochorovinách (4/2006) je článek o jedenáctém čísle ČAJe O psaní a vydávání (autor pochopitelně B.Procházka).

- text písňe O tý ševcovský vojně, jehož autorem je Václav Franc, zvítězil v soutěži o O TEXT FESTIVALOVÉ PÍSNIČKY inspirované osobností Václava Čtvrťka a byl poprvé oficiálně uveden ve čtvrtek 5.dubna 2006 v jičínské knihovně (hudbu napsal Martin Otruba, nazpíval Josef Horáček se sborem).
Václav

ROZHOVOR S DRŽITELKOU ORTENOVY CENY

Literární obytideník Tvar ve svém pátém letošním čísle uveřejnil rozhovor s Kateřinou Kováčovou, studentkou 5. ročníku Pedagogické fakulty Univerzity J.E.Purkyně v Ústí nad Labem, která vloni získala Ortenovu cenu za svoji knížku Hnízda. Všem rozhodně doporučuji přečíst si rozhovor s laureátkou a také i její vítěznou knihu.

Kateřinu Kováčovou jsem potkal v roce 2002 na vyhlášení Literárního Varnsdorfu a vzpomínám si na její vystoupení a názory v diskuzi. Ona sama v rozhovoru vzpomíná na svoje účinkování ve Varnsdorfu. Zajímavý je její názor na literární soutěže:

Od střední školy jsem obesílala různé soutěže, účastnila jsem se například soutěže Hořovice Václava Hraběte či literární soutěže ve Varnsdorfu. Postupně mě ale tyto snahy přestaly bavit. bylo dobré, že jsem se umístila, mluvila se zajímavými lidmi, ale už to trvalo příliš dlouho. Postupně mi připadalo, že píšu jen pro soutěže.

Kateřina vzpomíná i na Ivo Haráka, který měl významný podíl na literárním životě na fakultě v Ústí nad Labem a nakonec i na vydání knihy Hnízda (vydalo Centrum křesťanské kultury a Harák byl redaktorem).

Zajímavý je i autorčin vztah k autorským čtením, kdy o sobě říká, že není žádný exhibicionista, že svoje texty spíše sráží, když je čte. Co může být poučné pro nás jako vystupující na autorských čteních, tak je to poznatek Kováčové, se kterým se musím ztotožnit:

Vždycky tam přijdu jako takový host, který s vážnou tváří něco vážného přečte, ale všichni se už těší na tu srandu, která bude následovat. Nepřipadám si náležitě v tom kolektivu autorů, kteří mají prvotní cíl bavit. Na jedné straně je tenhle přístup vynikající, protože přitáhne k literatuře i lidi, kteří se o ni jinak příliš nezajímají, na druhé straně jsem z toho v rozpacích, neboť tím se velká část i kvalitní tvorby z vnímání jakoby vylučuje ... některé texty prostě nejsou vhodné pro to, aby se četly nahlas. Sama některé složitější texty nedokážu během jednoho poslechu pochopit, já si to prostě musím přečíst třikrát čtyřikrát.

A na závěr mého doporučení ještě jeden autorčin postřeh k současnému humoru některých komerčních médií:

Odpuzuje mě takový ten humor, kdy se lidi zasmějí jen proto, že uslyší tři sprostá slova nebo nějakou šokující informaci doplněnou šokujícím představením.

Přeji autorce, aby z její knihy Hnízda, vylétlo do světa literatury ještě hodně zdařilých počinů.

Václav

Řehečská slepice 2006

V sobotu odpoledne 1.dubna 2006 proběhl závěrečný seminář 51. ročníku Fraňkovy Řehče, festivalu literatury, který se konal na počest významného řehečského rodáka, všestranně talentovaného umělce, především však spisovatele Fráni Fraňka. Na závěr semináře byly vyhlášeny výsledky tradiční soutěže Řehečská slepice. Program semináře obohatil první řehečský muzikál v podání dvojice soutěžících v čele s úřadujícím kohoutem Oldřichem Němcem. Ten však v letošním roce svůj titul neudržel a musel jej předat svému nástupci, kterým se stal Jiří Šandera z Milonice. V průběhu vědecko-literárního programu přišli se svými příspěvky doktor řehečských věd Alois Zubina, proatomový aktivista Hans Sykora, i pan profesor Hybris. V neposlední řadě zaujal referát pana docenta Pravdy, neúplatného literárního kritika o díle hejtmana Ferdinanda Krasavce. Posluchači se konečně dozvěděli kdo od koho opisoval, kradl náměty apod. Pro mnohé laiky byla jistě překvapivá informace o opisování Fráni Šrámka, o řehečské inspiraci K.H.Máchy i čerpání předních českých literárních velikánů z díla již zmiňovaného Fráni Fraňka. Že ještě nevíte, která kniha je v současnosti nejprodávanějším hitem? Die atomische Elektraren! Autorem budiž Hans Sykora, který již řadu let usiluje o postavení atomové elektrárny v Řehči. Na semináři byly k dostání i ojedinělé řehečské noviny, sborník soutěžních prací a mnoho dalších zajímavostí. Kdo nepřišel o mnoho přišel:-)

Výsledky 5.ročníku řehečské slepice:

Řehečskou kraslici s propůjčeným titulem řehečský kohout 2006 získal Jiří Šandera (Milonice)

Dále se poprvé udělovalo řehečské kuře (cena pro autory do 15ti let), které získala Pavlína Hlaváčová (Jičín)

1.kategorie (práce týkající se Řehče):

1.cena - Jiří Šandera (Milonice)

2. cena neudělena

3. cena - Jiří Karban (Praha)

Čestné uznání - Liboslav Kučera (Řehče)

2.kategorie - poezie (Život kolem nás a my)

1.cena a 2. cena neudělena

3. cena - Lumír Kubátko (Dětmarovice) a Lucie Trnavská (Brno)

Čestné uznání - ing. Josef Jindra (Sobotka), Jindra Lírová (Mělník)

3. kategorie - próza (Život kolem nás a my)

1. cena - Zora Šimůnková (Praha)

2. cena neudělena

3. cena - ing. Josef Jindra (Sobotka) a Jan Řehounek (Nymburk)

Čestné uznání - Danuše Pecková (Plzeň), ing. Bohumír Procházka (Jičín), Hana Šustková (Radeč)

Cena řehečského čtenáře: Lucie Trnavská (Brno)

ME

OBRATNÍK 24. BŘEZNA 2005 A MOJE MALIČKOST

Po loňském květnovém úspěšném vystoupení v Obratníku jsem neodolal pozvání Zory Šimůnkové a podle hesla: Pachatel se vrací na místo činu, jsem v pátek 24.března 2006 opět patřil mezi účinkující Večera přiměřených depresí.

A tentokrát patřila první polovina programu mně. Nejprve došlo na minikřest sbírky Autogramy dětství, kterého se zúčastnila šéfredaktorka nakladatelství Alfa – Omega paní doktorka Věra Martínková. Po mém úvodu a přednesu několika básní ze sbírky připojila několik povzbudivých slov a popřála sbírce hodně spokojených čtenářů. Nakonec slíbila, že spolupráce bude pokračovat i na dalších chystaných projektech.

Druhá část mého vystoupení byla vlastně pozvánkou na Řehečskou slepici, neboť jsem přítomné seznámil s tím, kde se nachází Řeheč – budoucí hlavní město republiky. V zasvěceném referátu jsem diváky seznámil s životem a dílem řehečského velikána Fráni Fraňka. Rozesmáté tváře a dlouhotrvající potlesk mi byl tou nejlepší odměnou.

Po přestávce vystoupil Jiří Karban z Prahy, několikrát oceněný autor ze Řehečské slepice, který v duchu večera přednesl svoji povídku Tajemství Vladimíra R. (pro nezasvěcené – jednalo se o povídku oceněnou na loňské Slepici a mající vztah k Řehči). Závěr večera potom patřil Jiřímu Syrovátkovi z Prahy. Celý večer hudebně doprovázela skupina PALM JAM.

Z celého večera jsem měl výborný pocit (i moje manželka, která mě tentokrát doprovázela) a bude mě jej připomínat DIPLOM ZA VYNIKAJÍCÍ PRÁCI, který jsem po vystoupení obdržel. A tak doufám, že se zase někdy do smíchovské kavárny Obratník podívám, neboť, jak jsem zjistil, našli se i diváci, kteří přišli jenom díky tomu, že si moje jméno našli mezi účinkujícími.

Václav

BÁSNĚ VÁCLAVA TESLÍKA

ALKOHOL

Jsi mistr nad mistry a sytíš ironií
to hnusné okolí, a zle ho dráždíš: Bodni!
a pro svou potěchu vytváříš litanii,
destilát, prudký jed, jenž ničí mne den po dni.

Mou cévou protékáš a budíš nemoci,
a bledé tváře jdou jeskyní mého těla,
a žílu třpytivou kutají otroci,
a křičí šileně: Slyš! Dávno zapomněla.

Já ovšem nevěřím, vždyť rozkládáš mé tkáň,
takže je na blízku, když mazlíš moji smrt.
Tu, ač se usmívá, tváří se ustaraně

a hledá další tkáň pro výnosnější vrt.
A já jsem ložiskem, kde kutá žíly zlata,
za něj si koupí vůz a chlěvy pro prasata.

UŽ SE MI K SMRTI PROTIVÍ

Už se mi k smrti protiví v pletichách vašich nimrat.
Už se mi k smrti protiví vaši ješitnost šimrat.
Nejradši bych vás vystřelil za Broučkem na planetu,
na záda místo Káči šoup svou nesvéprávnou tetu.

A opil bych se, povídám, a byl bych jako dělo!
A líbal bych se s antikou, která má ženský tělo.
A vzpomínal bych marnivě na léta, která marně
se chovala a schovala, a schovala se schválně.

A schovala se do řečí, který odnesla voda,
jak politické šarvátky, kterých nebyla škoda.
A schovala se do ticha jak slunce do oblaku,

jak hamižnost se schovala - do nejdražšího fraku.
A schovala se ješitnost, tím ztrácíš k řeči přívod,
a až se všichni schováme - pak teprv začne život!

VESNICKÉ ŽENY

(minulé století)

Jde život cestou mezi poli
a na souvratích vlčí mák
si kvete, horké verše drolí
a křesťanů ukrývá znak.

Obilí chystá nové chleby
a krajem dýchá vůně sen,
vesnický život na nás šklebí
se z tváří upocených žen.

Jdou, zpívají, a mají šátky,
neznají vůně salónů,
kde nestudí rty jinovatky,

kde parfém žádá poklonu.
Jdou, zpívají, a kolem kvete
kraj ve své kráse plnoleté.

CHOPOJ 2006 – DOMAŽLICE 7.- 9. DUBNA

Zdravím všechny účastníky domažlického setkání CHOPOJ 2006, domácí i ty přeshraniční, lituji, že nemůžu být s Vámi a doufám, že se příště polepším. Zároveň lituji, že se v našem spolku nenašel nikdo jiný, kdo by na západ Čech jel a zastupoval tam jičínský LiS.

Ať se setkání vydaří, užijte si to, ať vám přeje počasí a načerpáte mnoho příjemných zážitků a hodně inspirace do dalšího psaní!
Takže nezbyvá než zvolat: Do roka a do dne!

Václav Franc
LiS při Městské knihovně v Jičíně

Óóóó, děkuji za pozdravy, snad to všechno vyjde.
Co se týče LISu, nevádí, však my vám to příští rok oplatíme!! :-))))))

Mějte se hezky!

Za organizátory: Lucka Popovičová

LITERÁRNÍ SOUTĚŽE

Týnišťský literární Parnas

KC Týniště nad Orlicí, DDM Sluníčko Týniště nad Orlicí, DS Jirásek – skupina Temno Týniště nad Orlicí, Kulturní komise při MěÚ a starosta města Týniště nad Orlicí, vyhláší v rámci Týnišťského divadelního podzimu VII.ročník literární soutěže Týnišťský literární Parnas

Kategorie:

A)Próza a poezie autorů věkového rozmezí 15-18 let

B)Próza a poezie autorů věkového rozmezí 19-25 let

C)Próza a poezie autorů nad 25 let

Autory prosíme o zaslání maximálně 3 ještě nikde nepublikovaných a do žádné soutěže nezaslaných prací v 5 kopiích, strojopisných nebo na počítači. Práce nepodepisujte, pouze sešijte a očísľujte jednotlivé stránky každé práce a k nim do obálky vložte lístek se jménem (hůlkovým písmem), datem narození a písmenem dané kategorie + ofrankovanou obálku s Vaší adresou, abychom Vám mohli zaslat pozvánky na seminář a vyhlášení výsledků. Práce zasíľte na adresu:

Jitka Březková, Na Střezině 345, 500 03 Hradec Králové

Uzávěrka soutěže je 31.7.2006.

Organizátoři soutěže si vyhrazují právo publikovat vítězné práce v ročence Týnišťského literární Parnasu, v týnišťském Zpravodaji a v regionálních denících bez nároku autorů na honorář. Dne 4.11.2006 (sobota) se v malém sále KC Týniště nad Orlicí od 9.00 do 13.00 hod. uskuteční slavnostní vyhlášení výsledků spojené se seminářem s autory a čtením vítězných děl. Všem zúčastněním bude též předána Ročenka vítězných prací- poštou ji nezasíľáme.

Dopište Viewegha!

15. dubna 2006 začíná jako doprovodný program Podzimního knižního veletrhu. Úkolem soutěžících je dopsat povídku Michala Viewegha, její úvod najdete na stránkách soutěže. Tři nejlepší práce vybere sám Michal Viewegh a jejich autoři budou mít příležitost se slavným spisovatelem nejenom poobědvat, ale především si o svých pracích popovídat - druhý den 16. Podzimního knižního veletrhu, v sobotu 14. října 2006. Na vítěze navíc čekají dva zájezdy k moři v hodnotě 10 000 Kč a velká kolekce knih za 5 000 Kč. Soutěž Dopište Viewegha pořádá Podzimní knižní veletrh ve spolupráci s Krajskou knihovnou Vysočiny, Českým rozhlasem Region a Deníkem Vysočiny. Uzávěrka: 15.06.2006
Web soutěže: <http://www.kkvysociny.cz>

Kontaktní e-mail: soutez@kkvysociny.cz

Cena Vladimíra Vokolka

Město Děčín a MK Děčín vyhlašují X. ročník soutěže Literární cena Vladimíra Vokolka 2006. Soutěž si klade za cíl objevovat nové básnické talenty a připomenout významného děčínského básníka a esejistu Vladimíra Vokolka (* 1913 Pardubice - † 1988 Ústí nad Labem). Kritéria soutěže v roce 2006: Soutěž je zaměřena na poezii a je určena mladým lidem, kteří trvale žijí v ČR. Soutěž se uskuteční ve třech věkových kategoriích: a) autoři od 15 do 18 let včetně, b) autoři od 19 do 24 let včetně, c) autoři od 25 do 35 let včetně.

Soutěžní příspěvky zasílejte v maximálním rozsahu 10 textových stran ve třech vyhotoveních na adresu: Městská knihovna Děčín, ředitel Mgr. Ladislav Zoubek, Raisova 3, 406 55 Děčín IV. Obálku označte značkou „LCVV 2006“. Své jméno, příjmení, datum narození, trvalé bydliště, školu nebo zaměstnání napište na zvláštní papír, který samostatně vložte do obálky k zaslaným příspěvkům. Dále připište souhlas se zařazením Vašich osobních údajů do databáze soutěžících a s případným zveřejněním soutěžního textu. Bez těchto údajů nemohou být příspěvky zařazeny do soutěže. Soutěž je anonymní, proto osobní údaje nepište na listy společně s vašimi příspěvky! Literární příspěvky zasílejte nejpozději do 29. května 2006. Porota udělí v každé kategorii 3 ceny, případně i čestná uznání; vyhrazuje si též právo ceny neudělit.

Všichni, kteří se zúčastní literární soutěže, budou koncem září 2006 pozváni na slavnostní vyhlášení výsledků do děčínské knihovny, kde budou oceněné texty reprodukovány a rovněž k této příležitosti bude vydán tištěný sborník nejlepších prací. Bližší informace tel. 412 530 728, 412 530 976, www.dcknihovna.cz, email: reditel@dcknihovna.cz

Polabský knižní veletrh

Výstaviště Lysá nad Labem vyhlašuje u příležitosti 3. ročníku Polabského knižního veletrhu literární soutěž na téma „Kniha“. Soutěž je vyhlášena ve třech kategoriích: děti do 15 let, pro studenty středních škol do 18 let a pro dospělé nad 18 let, a to v próze a v poezii. V kategorii próza je navíc samostatně vymezen obor fejeton.

Zúčastnit se může každý autor maximálně s osmi básněmi, dvěma prozaickými pracemi (max. 3 normostrany) a dvěma fejetony. Práce posílejte na adresu: Výstaviště Lysá nad Labem, Jan Řehounek, Masarykova 1727, 289 22 Lysá nad Labem, případně na e-mail: vll@vll.cz (do předmětu: literární soutěž). Uzávěrka je 25. června 2006. Vyhodnocení se uskuteční v neděli 10. září 2006 v rámci Polabského knižního veletrhu.

PIKTOGRAMY - Michal Čagánek

Se jménem Michala Čagánka jsem se poprvé setkal jako se soutěžícím (a oceněným) autorem na Řehečské slepici a od té doby se s ním setkávám stále častěji (například společně jsme byli zastoupeni v knize Nevěry II, nakladatelství Rodiče). Naposledy jsem jej viděl v Chotěboři, kde také přebíral ocenění, ale především jsem si z Literární Vysočiny přivezl jeho prozaickou prvotinu Piktogramy. Nevím, do jaké míry je kniha autobiografická, ale vzhledem k tomu, že se děj odehrává v Nezdenicích (viz str. 50) a hlavní hrdina se jmenuje Michal a je mu právě osmnáct, tak myslím, že Čagánek hodně čerpá ze svého dosavadního života.

Hlavní hrdina knížky Michal má sestru Petru (má problémy s prvními láskami) a hlavně malého (tříletého) brášku Honzika (má problémy se zácpou), ustaranou mámu a nemocného tátu (po operaci), dědu a babičku. Kamarádí se Standou (zakládají kapelu) a provádějí nejružnější vylomeniny, hrají na koncertě v domově důchodců či touží po dívkách (Michal hlavně po Evě - viz scéna u kakajícího Honzika na záchodě).

Kromě reálných situací (líbí se mi mluva brášky Honzika, který se rozhodne, že až bude velký, bude kakat za peníze), přemýšlí Michal o Neilu Armstrongovi, Marilyn Monroe či svržení atomové bomby a prezidentu Trumanovi. V knize je zajímavé i občasné střídání ich a es formy, autentičnost výpovědi a zkratka, díky které dokáže autor vyhmátnout dějovou podstatu příběhu a ve zkratce ji čtenáři předestřít.

„Autor psaní miluje,“ jak se píše na záložce, i když na str. 23 ústy hlavního hrdiny píše: *„Podělaný psaní. Jak já ho nesnáším! Abyste tomu rozuměli, já nikdy nechtěl psát žádný přiblblý knížky. Chtěl jsem blbnout s kytarou po světových pódiiích zasypaný výkřiky roztoužených fanynek a ne se imkognito zašívát za psacím stolem. Odjakživa jsem měl odpor ke všem nažehleným intelektuálům v brejličkách vedoucí duchaplné debaty o ničem.“*

Čagánek píše vlastně o svém dospívání, docela obyčejný příběh, ale viděný s citem (tolik postrádaný u dnešní mladé generace), s láskou a s tragikomickým postřehem. Nakonec ani knížka nekončí tak úplně vesele, jak by se mohlo zdát. Ale je život jenom veselý?

Věřím, že s tvorbou Michala Čagánka se budu i nadále setkávat (chystá pokračování Piktogramů), že nadějný start promění v další úspěšné knížky plné vtipu, citu a pochopení pro obyčejné lidské vlastnosti.

Václav

MARYŠKŮV LITERÁRNÍ VEČER - 21.4. V BOHUMÍNĚ

V pátek 21.dubna 2006 v bohumínském klubu Maryška představí svoji původní autorskou tvorbu Václav Franc z Nové Paky. Začátek autorského čtení v 18 hodin.

Bohumír Procházka při 10.Jivínském Štefanu 25.února 2006 v K-Klubu v palbě otázek redaktorky ČR Hradec Králové Vladky Matějkové.

Foto: Martin Žantovský

Připomenutí: 16 LET LiSu

Přesně 24.dubna 2006 uplyne 16 let od chvíle, kdy byl oficiálně založen původně literární kroužek, nyní LiS, při MK v Jičíně. Vzpomínáte?!

Václav

Příjemné prožití Velikonoc, bohatou pomlázku a především hodně jarního sluníčka a pohody Vám všem přeje Václav

KOBRA

Kulturní občasník regionálních autorů

Vydává Literární spolek při Městské knihovně v Jičíně
jako interní tiskovinu.

Připravil : Václav Franc, K Hájku 1724, 509 01 Nová Paka

Ročník 7. Číslo 4. Duben 2006.

(14. dubna 2006)

www.kobra.zde.cz